

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาไทย เป็นเอกลักษณ์ประจำชาติของประเทศไทยกล่าวคือ ภาษาไทยใช้เป็นสื่อกลางสำคัญในการติดต่อสื่อสารกันระหว่างคนไทยด้วยกัน เป็นเครื่องมือแสวงหาความรู้ ข้อมูลข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต ดังนั้นในการพัฒนาประเทศส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับการใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร การสื่อสารด้วยการพูด การอ่าน เป็นสมรรถภาพขั้นพื้นฐานที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน ผู้ที่มีความสามารถในการพูด การอ่าน ย่อมมีโอกาสที่จะประสบความสำเร็จในการสื่อสาร ได้มาก อีกทั้งเป็นการเสริมบุคลิกภาพของผู้พูด ผู้อ่านให้เป็นที่น่านิยมนับถือว่าเป็นคนไทยที่มีการศึกษาอีกด้วย การพัฒนาคนให้เป็นคนดี คนเก่ง คนที่มีความสุข เป็นหัวใจสำคัญในการพัฒนาคุณภาพชีวิต ในสังคมปัจจุบันการสร้างรากฐานของชีวิตที่มั่นคงของคนเรานั้น ควรได้รับการดูแลพัฒนาตั้งแต่เด็กปฐมวัย (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. 2531 : 10) โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวัยแรกเกิดถึง 6 ปี เป็นช่วงอายุที่สำคัญ ซึ่งเป็นวัยที่เกิดการเรียนรู้ได้รวดเร็วและมีพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา นำไปสู่การหล่อหลอมบุคลิกภาพของแต่ละบุคคลให้เหมาะสมตามวัย เพื่อจะได้เจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ดีมีเหตุผล มีความเชื่อมั่น กล้าคิดกล้าพูด และกล้าแสดงออก รู้จักแก้ปัญหา ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2541 : 52)

การศึกษาปฐมวัย เป็นการจัดการศึกษาในลักษณะของการอบรมเลี้ยงดู และการให้การศึกษาโดยมุ่งให้เด็กมีพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม สติปัญญา และจริยธรรมที่เหมาะสมกับวัยตามความสามารถ และความแตกต่างระหว่างบุคคล กรมวิชาการ (2546 : 31) สอดคล้องกับกระบวนการจัดการศึกษา ตาม พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีพัฒนาการตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ ซึ่งเป็นพื้นฐานของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศชาติเนื่องจากเด็กในช่วงแรกเกิดจนถึง 6 ปี ระบบประสาทและสมองเจริญเติบโตในอัตราที่สูงที่สุด ดังนั้น

การอบรมปลูกฝัง และการสร้างเสริมพัฒนาการทุกด้านให้แก่เด็กปฐมวัย ในช่วงนี้จะเป็นรากฐานที่ดีให้เด็กได้เติบโตเป็นเยาวชนและเป็นพลเมืองที่ดี มีความเฉลียวฉลาด คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น และอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข เช่นเดียวกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2546 : 5) ได้จัดทำหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 เพื่อพัฒนาเด็กตั้งแต่แรกเกิดถึง 5 ปี บนพื้นฐานการอบรมเรื่องคุณและการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่สนองต่อธรรมชาติและพัฒนาการของเด็กแต่ละคน ภายใต้บริบทของสังคม-วัฒนธรรมที่เด็กอาศัยอยู่ ด้วยความรัก ความเอื้ออาทรและความเข้าใจของทุกคน เพื่อสร้างรากฐานคุณภาพชีวิตให้เด็กพัฒนาไปสู่การเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์

เด็กปฐมวัยคือทรัพยากรที่มีคุณค่าทางสังคม เพราะเด็กในปัจจุบันคือผู้ที่จะมีเจริญเติบโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ มีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศชาติต่อไป เด็กปฐมวัยเป็นวัยที่เรียนรู้จากการเลียนแบบ โดยเฉพาะการเรียนรู้ผ่านกระบวนการเล่นปนเรียน โฟรเบล (Froebel) บิดาแห่งการศึกษาปฐมวัย อธิบายว่า การเล่นเปรียบเสมือนเมล็ดพันธุ์ที่เป็นพื้นฐานแห่งความเจริญงอกงามแห่งการเรียนรู้ในระยะต่อมา (สุรางค์ จันท์เฮม. 2521 : 164) การเล่นปนเรียนเป็นการนำเอาธรรมชาติของเด็กมาใช้ประโยชน์ โดยเปิดโอกาสให้เด็กได้เล่นอย่างสนุกสนาน แต่มีจุดมุ่งหมายให้เด็กเล่นในสิ่งที่มีคุณค่าทางการศึกษา การพัฒนาความพร้อมทั้ง 4 ด้านของเด็กปฐมวัย คือการพัฒนาด้านร่างกาย ด้านอารมณ์-จิตใจ ด้านสังคม และด้านสติปัญญา จึงควรจัดประสบการณ์ให้กับเด็ก โดยกิจกรรมต่างๆ ที่ใช้ได้แก่ กิจกรรมการเล่น กิจกรรมการเล่นนิทานและการเล่าเรื่อง กิจกรรมสร้างสรรค์และการเล่นตามมุม กิจกรรมดนตรีและการเคลื่อนไหว การให้การเสริมแรง เทคนิคการใช้คำถาม เทคนิคการเตรียมเด็กให้สงบ และกิจกรรมเกมการศึกษา (วาโร เห่งสวัสดิ์. 2542:29) เด็กปฐมวัยเป็นช่วงวัยที่เด็กมีพัฒนาการทุกด้านมากที่สุด เรียกว่าเป็นวัยทองของชีวิต โดยเฉพาะด้านภาษาพูด ภาษาพูดมีอยู่ถ่มมนุษย์ชาติ มานานนับล้านปี มนุษย์เราเท่านั้นที่มีความสามารถในด้านนี้ การมีภาษาพูดนี้เองทำให้เรา บรรพบุรุษของเราอยู่รอดและก้าวหน้ามาตามลำดับ (ประมวญ ดิถินสัน. 2534 : 99) การพูดเป็นการสื่อสารที่มีความสำคัญ และเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันมากที่สุด เพราะคำพูดเป็นเครื่องมือสื่อความคิดที่รวดเร็วแพร่หลายได้ผลอย่างยั่งยืนนอกจากจะพูดในโอกาสทั่วไปในชีวิตประจำวันแล้ว ยังมีโอกาสอื่นๆ ที่ต้องพูด (วรรณิ โสภประยูร. 2537 : 98) ภาษาพูดเป็นพื้นฐานของสื่อความหมายทุกประเภทในแง่ของศิลปะคำพูด และภาษาจะเกิดในใจของเด็กทันที ภาษาพูดของเด็กจะเกิดไม่เป็นทางการก่อนเข้า โรงเรียน หรือก่อนที่จะได้รับ

การสอนอย่างเป็นทางการ เมื่อเด็กเข้าโรงเรียนภาษาพูดของเด็กก็จะได้รับการพัฒนาให้เป็นแบบแผนมากขึ้น (เยาเวพา เดชะคุปต์. 2542 : 75) การพูดที่ดীনย่อมจะทำให้ผู้พูดติดต่อเกิดความเข้าใจกับผู้อื่นได้สะดวก สามารถแสดงความรู้สึกของผู้พูดให้เป็นที่ประจักษ์แก่ผู้อื่นได้ และสามารถเสนอความคิดเห็นของตนเองให้เป็นประโยชน์แก่กิจการอย่างใดอย่างหนึ่งหรือเพื่อประโยชน์แก่ส่วนรวมได้ การพูดเป็นส่วนสำคัญที่สุด เพราะสามารถถ่ายทอดสิ่งอื่นๆ ที่มีอยู่ในตัวรวมทั้ง เจตนาดีและความหวังดีนั้นถ้าหากขาดปากหรือการพูดที่ดีแล้วก็ย่อมจะไม่สามารถถ่ายทอดความสามารถ หรือความรู้ตลอดจนเจตนาที่ดีนั้นไปสู่ผู้อื่นให้เกิดความเข้าใจ เกิดความรู้และให้ความร่วมมือในสิ่งที่ควรกระทำได้ (ดีกฤทธิ ปราโมช. 2525 : 10) การพัฒนาการพูดเป็นทักษะขั้นพื้นฐานของการอ่านและการเขียน การเปิดโอกาสให้เด็กแสดงความคิดเห็นออกมาเป็นคำพูด เพื่อเป็นการตอบสนองและส่งเสริมความสามารถทางการพูดอย่างเหมาะสมนั้นอาจเป็นการจัดประสบการณ์ที่ส่งเสริมความพร้อมทางภาษาให้เด็กได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพของแต่ละบุคคล ครูมีบทบาทในการตอบสนองความสนใจของเด็กเป็นแบบอย่างในการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ส่งเสริมให้กำลังใจสนับสนุนในการสื่อสาร แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ช่วยเหลือเด็ก ดูแลเด็กอย่างใกล้ชิด ส่งเสริมให้เด็กสนใจและรักที่จะเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง (อำพร ศรีทรัพย์. 2544 : 121) กิจกรรมและประสบการณ์ที่จะจัดให้กับเด็กนั้นครูจะต้องมีความเข้าใจในวิธีการจัดกิจกรรม ซึ่งต้องอาศัยทฤษฎีการเรียนรู้ทางจิตวิทยา หลักการสอนตลอดจนเลือกใช้สื่อ เพื่อให้เหมาะสมกับความสนใจ ความสามารถของเด็ก และจากทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของเพียเจต์ ระบุว่า เด็กปฐมวัยอายุ 2-7 ปี จัดอยู่ในขั้นพัฒนาการขั้นก่อนการคิดหาเหตุผล และยกเหตุผลมาอ้างอิงได้ (สมเกียรติ พรหมสุข. 2544 : 10) ด้วยเหตุนี้รูปแบบในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนต้องเป็นไปในลักษณะของการบูรณาการ เพื่อให้เด็กได้รับประสบการณ์ตรง เกิดการเรียนรู้ได้พัฒนาตนเองตามลำดับขั้นของพัฒนาการทุกด้านอย่างสมดุล และเต็มตามศักยภาพตามที่ได้กำหนดไว้ในหลักการของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 ข้อ 3

หากหยิบยกเรื่องการใช้ภาษามาพิจารณา ก็พบว่าส่วนหนึ่งของปัญหาและอุปสรรคของการสื่อสารคือการพูดไม่ชัด ออกเสียงเพี้ยน พูดไม่คล่องแคล่ว ทำให้ไม่กล้าพูดหรือไม่กล้าแสดงออก ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง ทำให้ผู้ฟัง ฟังไม่เข้าใจหรือเข้าใจผิด จากปัญหาดังกล่าวทำให้โรงเรียนและสถาบันการศึกษาทุกแห่งถูกพ่วงถึงว่ามีข้อบกพร่องละเอียดการเรียนการสอนภาษาไทย (เสารวัน อินวงศ์. 2549 : 1) ทำให้ครูซึ่งเป็นบุคลากรทางการศึกษาและเป็น ผู้จัด

ประสบการณ์ให้เด็ก ได้คิดหาวิธีการเรียนการสอนหรือกิจกรรมการเรียนการสอนที่จะช่วยส่งเสริมให้เด็กมีทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารขึ้นมาหลายวิธี

เกม ก็เป็นกิจกรรมหนึ่งที่จะช่วยสร้างบรรยากาศในขณะที่เรียนให้ดีขึ้น ทั้งยังช่วยให้เด็กจดจำเรื่องที่เรียนได้แม่นยำและมีไหวพริบดีขึ้น สอดคล้องกับ วิชัย สายคำอิน.(2541 : 17) กล่าวว่า เกมช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเพลิดเพลิน ผ่อนคลายความตึงเครียด ช่วยให้เกิดความสนใจในการเรียนและกระตุ้นให้อยากเรียน ช่วยให้ผู้เรียน ได้แสดงออกอย่างเต็มความสามารถ เช่นเดียวกับ สุกิจ ศรีพรหม.(2544 : 75) เกมจะช่วยให้เด็ก ๆ รู้สึกว่าการเรียนเป็นเรื่องสนุกและมีคุณค่า การเล่นเกมในชั้นเรียนเป็นการพัฒนาความสามารถของเด็กในการทำงานร่วมกัน ปราศจากความก้าวร้าว เต็มใจ เฉลิมกิจ.(2545ก : 115) เกมช่วยเสริมสมรรถภาพการสอนของครู ช่วยเร้าความสนใจในบทเรียนของผู้เรียน ช่วยเสริมทักษะการใช้ภาษาได้ทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การอ่าน การพูด และการเขียน เรื่องศักดิ์ อัมไพพันธ์.(2545 : 3-4) กล่าวว่า การนำเกมมาใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นการฝึกการใช้ภาษาที่คืออย่างหนึ่ง เกมช่วยผ่อนคลายความตึงเครียดจากการฝึกที่หนักหน่วงในห้องเรียน การเล่นเกมจะช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้อย่างสนุกสนานและเป็นการผ่อนคลายอารมณ์ได้เป็นอย่างมาก นอกจากจะใช้ประกอบการสอนในห้องเรียนแล้ว เกมภาษาที่ดียังสามารถนำไปเล่นในงานชุมชนต่างๆ ได้ด้วย กองวิจัยทางการศึกษา.(2542 : 34) กล่าวถึง จุดมุ่งหมายของการใช้เกมประกอบในการเรียนการสอนนั้นเน้นปฏิสัมพันธ์กัน โดยใช้เกมเป็นส่วนประกอบของการเรียนภาษา โดยเน้นการฝึกและการพัฒนาทักษะต่างๆ ได้แก่การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ในเชิงบูรณาการ และยังส่งเสริมให้ผู้เรียนมีลักษณะเป็นผู้นำ หรือผู้ตามที่ดีอีกด้วย

เกมการศึกษา เป็นเกมการเล่นที่ส่งเสริมพัฒนาด้านร่างกาย อารมณ์ - จิตใจ และสติปัญญา มีกฎกติกาต่างๆ เด็กสามารถเล่นคนเดียวหรือเล่นเป็นกลุ่มก็ได้ ช่วยให้เด็กรู้จักสังเกต คิดหาเหตุผล รวมถึงการกล้าพูดกล้าทำกล้าแสดงออก มีความเชื่อมั่นในตนเอง(หลักสูตร การศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 : 66) และประสบการณ์ที่เด็กได้รับจะมีอิทธิพลต่อการพัฒนาการในขั้นต่อไป ในทางตรงข้ามหากครูหรือผู้ปกครองไม่ช่วยกันดูแลและพัฒนาเด็กจะมีนิสัยหรือพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ จนกระทั่งโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีปัญหา ขาดความเชื่อมั่นในตนเองยากแก่การแก้ไข ไม่มีใครอยากคบเป็นเพื่อน การพัฒนาเด็กไม่ใช่จะเกิดจากการสอนเพียงอย่างเดียว เด็กเรียนรู้จากการมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน จากกิจกรรมที่ได้ปฏิบัติจริง คุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านสังคม ด้านสติปัญญาของเด็กปฐมวัยจึงขึ้นอยู่กับองค์ประกอบสำคัญหลายด้าน เช่นแนวทางปฏิบัติของครูที่มีต่อเด็ก การมีปฏิสัมพันธ์ในทางบวก และการ

ดูแลให้เด็กได้ทำกิจกรรมประกอบการเรียนตามตารางกิจกรรมประจำวันอย่างเหมาะสมและถูกต้องซึ่งสอดคล้องกับความต้องการของสังคม (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ.2541 : 52-53) เช่นเดียวกับศรีเรือน แก้วกังวาน.(2544 : 17) กล่าวว่าประสบการณ์ในวัยเด็กจะเป็นพื้นฐานของบุคลิกภาพเมื่อโตเป็นผู้ใหญ่หากไม่ได้รับการตอบสนองเพียงพอในขั้นหนึ่งอาจทำให้พัฒนาการขั้นต่อไปชะงักและมีอิทธิพลต่อบุคคลนั้นไปตลอดชีวิตรวมถึงการจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้จะช่วยสร้างให้เด็กเกิดความรู้สึกที่ดี เด็กจะเกิดความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าพูด กล้าคิด กล้าแสดงออกมองโลกในแง่ดี รวมถึงสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2541 : ก) ได้ให้ความหมายเกมการศึกษาว่า หมายถึงกิจกรรมการเล่นที่มีกระบวนการในการเล่นตามชนิดของเกมประเภทต่างๆ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้และความคิดความเข้าใจกับสิ่งที่เรียน การใช้เกมการศึกษามาเป็นสื่อช่วยในการพัฒนาสติปัญญาด้านการพูดเพื่อการสื่อสาร ได้ดีในระดับหนึ่ง

จากความสำคัญและปัญหาดังกล่าวทำให้ผู้วิจัย ซึ่งเป็นครูผู้สอนในระดับปฐมวัย โรงเรียนศรีโกสุมวิทยา มิตรภาพ 209 สำนักงานเขตพื้นที่ประถมศึกษา มหาสารคาม เขต 3 จึงสนใจจะพัฒนาแผนการจัดประสบการณ์โดยใช้เกมฝึกการพูดเพื่อการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพสำหรับเด็กอนุบาลชั้นปีที่ 1 อันจะส่งผลต่อพัฒนาการทางการพูดของเด็กปฐมวัยให้สามารถนำเอาความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันและเป็นความรู้พื้นฐานในการเรียนรู้ขั้นสูงต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแผนการจัดประสบการณ์โดยใช้เกมฝึกการพูดเพื่อการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ 80/80
2. เพื่อศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดประสบการณ์โดยใช้เกมฝึกการพูดเพื่อการสื่อสาร
3. เพื่อเปรียบเทียบการพูดเพื่อการสื่อสารก่อนกับหลังการจัดประสบการณ์โดยใช้เกมฝึกการพูดเพื่อการสื่อสาร
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนหลังการจัดประสบการณ์โดยใช้เกมฝึกการพูดเพื่อการสื่อสาร

สมมุติฐานการวิจัย

เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์โดยใช้เกมฝึกการพูดเพื่อการสื่อสารมีพัฒนาการพูดหลังรับการจัดประสบการณ์สูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตการวิจัย

ประชากรและประชากรกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นเด็กปฐมวัย ชาย-หญิง อายุระหว่าง 4-5 ปีที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 ของโรงเรียนศรีโกสุมวิทยามิตรภาพที่ 209 สังกัดสำนักงานพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 3 มีจำนวน 102 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นเด็กปฐมวัย ชาย-หญิง อายุระหว่าง 4-5 ปีที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นอนุบาลปีที่ 1/3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 ของโรงเรียนศรีโกสุมวิทยามิตรภาพที่ 209 สังกัดสำนักงานพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 3 จำนวนนักเรียน 30 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น คือ การจัดประสบการณ์โดยใช้เกมฝึกการพูดเพื่อการสื่อสาร
2. ตัวแปรตาม คือ - การพูดเพื่อการสื่อสาร
- ความพึงพอใจของนักเรียนหลังการจัดประสบการณ์ โดยใช้เกมฝึกการพูดเพื่อการสื่อสาร

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. เกม หมายถึง การจัดกิจกรรมการเล่นที่นักเรียนได้ร่วมแข่งขันตามกติกาของแต่ละกิจกรรม โดยแต่ละกิจกรรมจะมีการฟัง การพูด และบางกิจกรรมอาจมีอุปกรณ์การเล่นประกอบ แต่ละกิจกรรมการเล่นจะเป็นกิจกรรมสุดท้ายในแต่ละแผนการจัดประสบการณ์ ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกใช้เกมฝึกทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารจากประเภทเกมตาม โคลัมบัส (Kolumbus : 1976 อ้างถึงใน สุทธิรัตน์ คู่ยสวัสดิ์ 2547 : 61) ดังนี้

1. เกมกระดานเล่าเรื่อง
2. เกมน้อยหนูนักเล่า

3. เกมบัตรภาพมหาสนุก
4. เกมเดาใจ ไขคำตอบ
5. เกมนาฬิกาพูดได้
6. เกมผลไม้ปริศนา
7. เกมนิทานหรรษา
8. เกมกล่องปริศนา
9. เกมลูกเต๋าผสมคำกับภาพ
10. เกมแผ่นพับปริศนา

2. การพูดเพื่อการสื่อสารของเด็กปฐมวัย หมายถึง กระบวนการถ่ายทอดหรือการนำเรื่องราวต่างๆ ที่เป็นข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น หรือความรู้สึก โดยอาศัยวิธีใดวิธีหนึ่งเพื่อนำไปสู่จุดหมายปลายทางให้ผู้อื่นเข้าใจได้

3. แผนการจัดประสบการณ์ หมายถึง การเขียนแผนการจัดประสบการณ์โดยใช้หัวข้อเรื่องตามที่กำหนดตามลำดับ กิจกรรมการเรียนการสอน จะเขียนเป็นเชิงบรรยายกิจกรรมตามที่ผู้สอนจัดเตรียมไม่ระบุว่าผู้เรียนทำอะไรและมีลำดับดังนี้ 1) ลำดับที่ของการจัดประสบการณ์ 2) เนื้อหา 3) จุดประสงค์ 4) วิธีดำเนินการ ซึ่งประกอบด้วย ขั้นนำ ขั้นดำเนินการ กิจกรรม 5) ขั้นสรุป 6) สื่อ / อุปกรณ์ 7) การประเมินผล 8) ข้อเสนอแนะ

4. ประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ 80 / 80 หมายถึง แผนการจัดประสบการณ์โดยใช้เกมฝึกการพูดเพื่อการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ

80 ตัวแรก หมายถึง คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 จากแบบสังเกตการพูดเพื่อการสื่อสารระหว่างการจัดกิจกรรมตามแผนการจัดประสบการณ์

80 ตัวหลัง หมายถึง คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมด จากผลการประเมิน โดยใช้แบบประเมินการพูดเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1

5. ดัชนีประสิทธิผล (The Effectiveness index) หมายถึง ค่าที่แสดงความก้าวหน้าทางการเรียนรู้ของนักเรียนที่ได้รับการเรียนการสอนโดยใช้เกมพัฒนาการพูดเพื่อการสื่อสารของเด็กปฐมวัย

6. เด็กปฐมวัย หมายถึง เด็กนักเรียนชาย-หญิง อายุระหว่าง 4-5 ปีที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นอนุบาลปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนศรีโกสุมวิทยามิตรภาพที่ 209 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3

7. แบบประเมินการพูดเพื่อการสื่อสารของเด็กปฐมวัย หมายถึง แบบประเมินการพูดเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จากสถานการณ์การเล่าเรื่องในสิ่งที่พบเห็นจากภาพ โดยการสัมภาษณ์ เพื่อวัดการพูดเพื่อการสื่อสารของเด็กอนุบาลชั้นปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดประสบการณ์โดยใช้ผู้ประเมิน 2 คนที่สอนในระดับอนุบาลชั้นปีที่ 1

8. ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกชอบ ให้ความสนใจใคร่รู้และกระตือรือร้นของนักเรียนต่อการเรียน โดยใช้เกมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาการพูดเพื่อการสื่อสารสำหรับเด็กปฐมวัย โดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้เกม การเก็บข้อมูลมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ แต่ครูต้องเป็นผู้อ่านให้เด็กฟังแล้วให้เด็กเป็นผู้ตอบเพราะเด็กในวัยนี้ยังอ่านและเขียนไม่ได้

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. โรงเรียนมีแนวทางในการพัฒนาการพูดเพื่อการสื่อสารสำหรับเด็กปฐมวัย
2. ครูผู้สอนและผู้สนใจได้แนวทางในการจัดประสบการณ์ไปใช้พัฒนาการพูดเพื่อการสื่อสารสำหรับเด็กปฐมวัย
3. นักเรียนชั้นอนุบาลจะได้นำเกมมาใช้พูดเพื่อการสื่อสารให้ดีขึ้น